

Sygn. akt: II AKa 24/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący	SSA Marek Charuza (spr.)
Sędziowie	SSA Piotr Pośpiech SSA Wojciech Paluch
Protokolant	Mateusz Dejas

przy udziale prokuratora Prokuratury Regionalnej w Katowicach del. do Śląskiego Wydziału Zamiejscowego Departamentu do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji Prokuratury Krajowej Tomasza Truszkowskiego

po rozpoznaniu w dniach 18 stycznia 2021r., 29 marca 2021 r. i 26 kwietnia 2021 r. sprawy

K. T. syna M. i K., urodzony w dniu (...)

w Ż. oskarżonego o czyn z art. 258§3 kk, art. 54§1 kks w zw. z art. 37§1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 38§2 pkt 1 kks i inne,

C. R. syna W. i H., urodzonego w dniu (...)

w M. oskarżonego o czyn z art. 258§1 kk, art. 54§1 kks w zw. z art. 37§1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 38§2 pkt 1 kks i inne,

J. R. syna T. i G., urodzonego w dniu (...) w G. oskarżonego o czyn z art. 258§1 kk, art. 54§1 kks w zw. z art. 37§1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 38§2 pkt 1 kks i inne,

A. M. syna F. i I., urodzonego w dniu (...) w W. oskarżonego o czyn z art. 258§1 kk, art. 54§1 kks w zw. z art. 37§1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 38§2 pkt 1 kks i inne,

W. K. syna W. i D., urodzonego (...) w G. oskarżonego o czyn z art. 258§1 kk, art. 54§1 kks w zw. z art. 37§1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 38§2 pkt 1 kks i inne,

P. M. syna W. i E., urodzonego w dniu (...)

w K.

oskarżonego o czyn z art. 258§1 kk, art. 54§1 kks w zw. z art. 37§1 pkt 2 i 5 kks w zw. z art. 38§2 pkt 1 kks i inne,

W. B. syna P. i D., urodzonego (...)

w K. oskarżonego o czyn z art. 258§1 kk,

P.P. syna G. i H., urodzonego w dniu (...) w Ł. oskarżonego o czyn z art. 258§1 kk, art. 299§1 i 5 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk,

M. Z. syna R. i J., urodzonego w dniu (...) w Z. oskarżonego o czyn z art. 258§1 kk,

D. M. córki H. i J., urodzonej w dniu (...) w K. oskarżonej o czyn z art. 299§1 i 5 kk w zw. z art. 12 kk,

na skutek apelacji prokuratora względem K. T., W. K., D. M. i obrońców oskarżonych K. T., C. R., J. R., A. M., W. K., P. M., W. B., P. P., M. Z. i D. M.

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 8 maja 2018 roku, sygn. akt V K 213/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w części dotyczącej oskarżonego K. T.

w ten sposób, że:

- podwyższa do 500 (pięciuset) liczbę stawek dziennych grzywny wymierzonej oskarżonemu za czyn przypisany mu w pkt 4 wyroku,

- uchyla orzeczenie o karze łącznej grzywny zawarte w pkt 5 wyroku i na podstawie art. 85 k.k. oraz art. 86 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym do

7 czerwca 2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzeka karę łączną 500 (pięciuset) stawek dziennych grzywny w wysokości po 200 (dwieście) złotych stawka,

II. w części dotyczącej oskarżonego W. K. uchyla pkt 12, 14, 15, 16, 17 oraz odpowiednio pkt 33 zaskarżonego wyroku i w tym zakresie tj. o czyny zarzucone w pkt VII, IX i X aktu oskarżenia sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Katowicach,

III. w części dotyczącej oskarżonej D. M. zmienia zaskarżony wyrok w pkt 30 w ten sposób, że orzeka od oskarżonej przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej z przestępstwa przypisanego jej w pkt 28 zaskarżonego wyroku - w kwocie 12 168 823,60 (dwunastu milionów stu sześćdziesięciu ośmiu tysięcy ośmiuset dwudziestu trzech 60/100) złotych,

IV. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

V. zasądza od Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w Katowicach) na rzecz:

- obrońcy oskarżonego P. M. – adw. A. B. (Kancelaria Adwokacka w K.) kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych,

w tym 23 % podatku VAT,

- obrońcy oskarżonego W. B. – adw. K. L. (Kancelaria Adwokacka w K.) kwotę 1 623,60 (tysiąc sześćset dwadzieścia trzy 60/100) złote, w tym 23 % podatku VAT

tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu udzieloną w postępowaniu odwoławczym,

VI. zasądza od oskarżonych K. T., C. R., J. R., A. M., P. M., W. B., P.P., M. Z.

i D. M. na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania odwoławczego po 1/9 części od każdego z nich oraz opłaty:

- od oskarżonego K. T. w kwocie 20 400 (dwudziestu tysięcy czterystu) złotych za obie instancje,

- od oskarżonych C. R. i J. R. w kwotach po 4 400 (cztery tysiące czterysta) złotych za II instancję,

- od oskarżonych A. M., P. M. i M. Z. w kwotach po 300 (trzysta) złotych za II instancję,

- od oskarżonego W. B. w kwocie 180 (stu osiemdziesięciu) złotych za II instancję,

- od oskarżonego P.P. w kwocie 700 (siedmiuset) złotych za II instancję,

- od oskarżonej D. M. w kwocie 6 300 (sześciu tysięcy trzystu) złotych za II instancję.

SSA Piotr Pośpiech SSA Marek Charuza SSA Wojciech Paluch

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 24/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	7	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 8 maja 2018 r. sygn. akt V K 213/12

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.1.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. *Wnioski*

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. *Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy*

1.5. *Ustalenie faktów*

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	K. T., D. M.	Pkt 28 wyroku (pkt XVIII aktu oskarżenia). Okoliczności związane z kupnem nieruchomości przez oskarżonych, we współpracy ze świadkami P. S. i Z. W..	zeznania świadka P. S.	13 863 -13 864 t. 71

1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

1.6. **Ocena dowodów**

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
2.1.1.1	zeznania świadka P. S.	Świadek P. S. w sposób przekonujący opisał swoje spostrzeżenia odnoszące się do rozmów i działań związanych z planami kupna nieruchomości na cele inwestycyjne.

1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. **STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków**

Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>Apelacje obrońców oskarżonego K. T.: zarzut obrazy przepisów postępowania - art. 170 § 1 pkt 4 i 5 k.p.k. w zw. z art. 391 k.p.k. i art. 6 k.p.k., art. 366 k.p.k. w zw. z art. 167 k.p.k. , art. 7 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k., art. 424 § 1 i 2 k.p.k.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Wbrew zdaniu skarżących, w toku rozpatrywanego postępowania nie doszło do obrazy wskazanych przepisów postępowania.</p> <p>Lektura akt przedmiotowej sprawy, w tym pisemnych motywów zaskarżonego wyroku, świadczy o tym, że sąd orzekający przeprowadził wyczerpujące postępowanie dowodowe bez naruszenia przepisów art. 170 § 1 pkt 4 i 5 k.p.k. w zw. z art. 391 k.p.k. oraz art. 366 k.p.k. Wszystkie dowody ocenił zgodnie z regułą z art. 7 k.p.k., efektem czego stały się trafne ustalenia faktyczne co do przestępczych poczynań oskarżonego K. T..</p> <p>Oдноśnie twierdzeń o niekompletności zebranego w sprawie materiału dowodowego, do czego zasadniczo miało dojść na skutek odstąpienia od bezpośredniego przesłuchania na rozprawie świadka I. S. i poprzestaniu na odczytaniu jego wyjaśnień złożonych w sprawie Sądu Rejonowego Katowice Wschód w Katowicach sygn. akt IV K 104/17,</p>		

zastrzeżenia te ocenić należało jako chybione.

Wszakże poza uwagą sądu orzekającego nie pozostały akcentowane relacje I. S. zaprzeczającego temu, aby wiedział o podrobieniu dokumentów (...) przekazanych mu przez oskarżonego K. T. w W. (k. 42-43 uzasadnienia zaskarżonego wyroku). Ocena Sądu Okręgowego, odrzucającego relację I. S. jako niewiarygodną, ma stosowne wsparcie w treści zeznań świadka A. Z. oraz wyjaśnieniach oskarżonego C. R., zbieżnie opisujących poczynania oskarżonego K. T. i świadka I. S. związane ze sprowadzaniem paliwa z Łotwy.

Świadek I. S., obywatel Litwy, stale przebywa poza granicami kraju, stąd uprawnione było odczytanie jego relacji na zasadzie art. 391 k.p.k.

Co do świadka A. Z., sąd orzekający wskazał racje, które zadecydowały o uznaniu za wiarygodne zeznań tego świadka (str. 40 - 42 uzasadnienia zaskarżonego wyroku). Słusznie zwrócono uwagę, że świadek opisywał zdarzenia w których osobiście brał udział, nie starając się przy tym pomniejszać swej odpowiedzialności.

Dane przekazane przez A. Z. w sprawie Sądu Rejonowego Katowice-Wschód w Katowicach sygn. akt IV K 104/17 (k. 1307 - 1308 t.67), tak jak i pozostałe dokumenty z tej sprawy ujawnione w toku postępowania odwoławczego, nie niosą żadnych takich treści, które wartościowanie dowodów dokonane przez sąd orzekający nakazywałyby uznać za wychodzące poza granice swobodnej oceny dowodów.

Sąd orzekający dokonał także odpowiednich ustaleń w zakresie wysokości nieodprowadzonej akcyzy i nieuiszczonej opłaty paliwowej, nie można więc podzielić zdania o obrazie art. 366 k.p.k. w zw. z art. 167 k.p.k.

Zaznaczyć wypada, że oskarżony K. T. na rozprawie przyznał się do nielegalnego handlu paliwami (k.11505-11507 t.59), a w tym przedmiocie jego twierdzenia zgodne są tak z ocenionymi jako wiarygodne zeznaniami A. Z., jak i z wyjaśnieniami współoskarżonych C. R. i J. R., zatem przeprowadzona przez sąd orzekający ocena dowodów ma dodatkowe wsparcie i w części wyjaśnień oskarżonego K. T..

To, że świadek M. R. oświadczył, że oskarżony C. R. nie był zmuszony do współpracy z oskarżonym K. T., nie może prowadzić do odrzucenia wiarygodności twierdzeń C. R. o czołowej roli jaką oskarżony K. T. zajmował w zorganizowanej i kierowanej przez siebie grupie przestępczej. Również oskarżony J. R., ostatecznie przyznając się do stawianych mu zarzutów, jednoznacznie wskazał na oskarżonego K. T. jako na niekwestowanego przywódcę grupy przestępczej.

Wykluczyć tego nie mogą zeznania przesłuchanego w postępowaniu odwoławczym świadka P. S. (k.13863 - 13864 t.71). W interesie oskarżonego K. T. na pewno nie leżało eksponowanie swej pozycji wobec osób postronnych, a jego obecność podczas spotkań dotyczących wielomilionowego handlu nieruchomościami, zapewniała mu wiedzę i kontrolę nad czynionymi ustaleniami.

Podział ról w grupie przestępczej tłumaczy, dlaczego zajmujący się transportem paliw A. M. i świadek J. G. nie mieli osobistego kontaktu z oskarżonym K. T., lecz tylko z niżej od niego usytuowanymi w tej grupie oskarżonymi C. R. i J. R.. To, że ci ostatni oskarżeni dysponowali pewną samodzielnością, także przy zleceniu podrobienia dokumentów, nie może świadczyć o ich braku podporządkowania decyzjom podejmowanym przez oskarżonego K. T..

Podobnie rzecz przedstawia się odnośnie kontaktów oskarżonego J. R. z oskarżonym W. K., a ocena wyjaśnień oskarżonego W. K. w części dotyczącej fikcyjnej pożyczki w kwocie 1 5000 000 złotych (str. 57 uzasadnienia zaskarżonego wyroku), nie nasuwa krytycznych uwag. Odpowiednio też zostały udokumentowane transakcje bankowe związane z obrotem pieniędzmi uzyskanymi z przestępczej działalności.

Stwierdzić zatem trzeba, że przeprowadzone przez Sąd Okręgowy postępowanie sądowe nie ujawniło braków w zakresie kompletności zebranego materiału dowodowego, niezbędnego do poczynienia trafnych ustaleń faktycznych co do wszystkich istotnych okoliczności przedmiotowej sprawy.

Wniosek

Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwiężle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Nietrafność zarzutu obrazy przepisów postępowania uczyniła bezzasadnym wniosek apelujących.		
3.2.	Apelacja obrońcy oskarżonego K. T.: zarzut błędu w ustaleniach faktycznych.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwiężle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Poprawnie przeprowadzone postępowanie sądowe, w tym odpowiednia ocena dowodów, doprowadziła do celnych ustaleń faktycznych mających pełne wsparcie w zebranych materiale dowodowym.		
Wniosek		
Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwiężle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Nietrafność zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych uczyniła bezzasadnym wniosek apelującego.		
3.3.	Apelacje obrońcy oskarżonego K. T. i prokuratora: zarzuty rażącej	# zasadny

	niewspółmierności oskarżonemu kary wolności.	wymierzonej kary pozbawienia wolności. # częściowo zasadny # niezasadny
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Sąd orzekający, określając wymiar tak jednostkowych kar pozbawienia wolności, jak i kary łącznej 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, dostrzegł i odpowiednio uwzględnił wszystkie dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 k.k.</p> <p>Kluczowa pozycja oskarżonego w kierowanej przezeń grupie przestępczej, wielce pokaźna korzyść majątkowa jaką uzyskał z popełniania szeregu przestępstw, wymagała orzeczenia izolacyjnej kary pozbawienia wolności.</p> <p>Dotychczasowa niekaralność oskarżonego, częściowe przyznanie się przezeń do winy, znalazły stosowne odzwierciedlenie w pewnym zmiarkowaniu wymiaru tej kary, jednocześnie czyniąc nietrafną tę część apelacji prokuratora, w której wnioskowano o wymierzenie oskarżonemu kary 6 lat pozbawienia wolności.</p>		
Wniosek		
Wniosek o zmianę wyroku w zakresie kary pozbawienia wolności poprzez orzeczenie jej w granicach dolnego ustawowego zagrożenia.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		

<p>Nietrafność zarzutu apelującego obrońcy uczyniła bezzasadnym wniosek o złagodzenie wymiaru kary pozbawienia wolności.</p>		
<p>3.4.</p>	<p>Apelacja prokuratora odnośnie oskarżonego W. K.: zarzut rażącej niewspółmierności kary grzywny.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Skala przestępczej działalności przypisanej oskarżonemu K. T. w pkt 4 zaskarżonego wyroku - wysokość środków finansowych została ustalona na kwotę 20 997 948 złotych, nie znalazła dostatecznego odzwierciedlenia w zakresie liczby stawek dziennych wymierzonej oskarżonemu grzywny.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek o podwyższenie do 1 500 liczby stawek dziennych grzywny.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Co do zasady trafność zarzutu uczyniła słusznym wniosek skarżącego o podwyższenie liczby stawek wymierzonej oskarżonemu grzywny, tak aby spełnione zostały wymogi kary w zakresie jej społecznego oddziaływania.</p> <p>Podwyższyć więc należało do 500 liczbę stawek dziennych grzywny za</p>		

czyn z pkt 4 wyroku, dzielając już te racje sądu orzekającego które wskazywały na brak podstaw do ustalenia grzywny w szczególnym wymiarze przewidzianym w art. 309 k.k. (str. 71 uzasadnienia zaskarżonego wyroku).

Wniosek skarżącego nie mógł zostać uwzględniony w całości także co podwyższenia kary łącznej grzywny, albowiem w czasie popełnienia przez oskarżonego czynu z art. 299 § 1 i 5 k.k. maksymalny wymiar kary łącznej grzywny wynosił 540 stawek dziennych.

Wykładnia gramatyczna i historyczna przepisu art. 86 § 1 k.k. wskazuje na nietrafność tych poglądów doktryny, które dopuszczały możliwość wymierzenia kary łącznej grzywny w wymiarze ponad 540 stawek dziennych i za czyny popełnione przed nowelizacją normy art. 86 § 1 k.k. od 7 czerwca 2010 r.

W tych warunkach karę łączną grzywny podwyższono do racjonalnego, a zarazem dopuszczalnego wymiaru 500 stawek dziennych.

3-5.

Apelacja obrońcy oskarżonej D. M.: zarzut obrazy przepisów postępowania - art. 7 k.p.k. w zw. z art. 92 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k., art. 2 § 2 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. w zw. z art. 5 § 2 k.p.k. w zw. z art. 366 k.p.k., art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny

Wbrew zdaniu skarżącego, w toku rozpatrywanego postępowania nie doszło do mogącej mieć wpływ

na treść zaskarżonego wyroku obraży wskazanych w apelacji obrońcy oskarżonej D. M. przepisów postępowania.

Sąd orzekający przeprowadził wyczerpujące postępowanie dowodowe, wszystkie dowody ocenił zgodnie z zasadą z art. 7 k.p.k., podstawą wyroku uczynił całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy przedmiotowego postępowania, efektem czego stały się trafne ustalenia faktyczne co do czynu przypisanego oskarżonej D. M..

Lektura pisemnych motywów zaskarżonego wyroku przemawia za tym, że sąd orzekający dokonując wartościowania wskazanych w apelacji wyjaśnień oskarżonego W. K. z postępowania przygotowawczego i zeznań świadka Z. W., w niczym nie wykroczył poza granice swobodnej oceny dowodów (str. 57, 43- 44).

Poza uwagą sądu orzekającego nie pozostał konflikt świadka Z. W. z oskarżonymi K. T. i D. M. (sprawa o groźbę karalną, postępowanie w sprawie cywilnej), jednak przekonująco wskazano, że sama ta okoliczność nie może świadczyć o niewiarygodności zeznań świadka zgodnych z innymi dowodami zebranymi w sprawie.

Opinii tej skarżący nie przeciwstawił argumentacji mogącej zasługiwać na podzielenie, koncentrując się na przypomnieniu wyjaśnień oskarżonej nie przyznającej się do sprawstwa oraz jej konfliktu ze świadkiem Z. W..

Sąd orzekający miał okazję bezpośredniego przesłuchania świadka Z. W. na rozprawie, i skoro w trakcie tego przesłuchania

nie ujawniły się okoliczności które uzasadniałyby skorzystanie z opinii biegłego psychologa celem rozszerzenia oceny zeznań świadka, nie można formułować wniosku o obrazie przepisów postępowania tylko dlatego, że w innym postępowaniu sąd orzekający zasięgnął opinii psychologa.

Z kolei sygnalizowany przez oskarżonego W. B. i świadka Z. W. wpływ jaki na oskarżoną D. M. miał pozostający z nią w bliskich osobistych relacjach oskarżony K. T., nie może w realiach przedmiotowej sprawy prowadzić do wniosku o istnieniu okoliczności wykluczających zawinienie oskarżonej.

Zaznaczyć wypada, że problem poczytalności oskarżonej D. M. był przedmiotem opiniowania sądowo-psychiatrycznego (k.10 118-10121), i podzielić należało wnioski biegłych o braku po stronie oskarżonej podstaw do przyjęcia warunków z art. 31 § 1 lub 2 k.k.

Chybione są także szerokie uwagi skarżącego poświęcone kryteriom wymaganym w tzw. procesie poszlakowym, albowiem przedmiotowa sprawa nie ma takiego charakteru.

Wniosek

Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonej ewentualnie o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Nietrafność zarzutu uczyniła bezzasadnymi wnioski skarżącego.		
3.6.	Apelacja obrońcy oskarżonej D. M.: zarzut obrazy prawa materialnego - art. 299 § 7 k.k.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Oskarżona została skazana za popełnienie czynu z art. 299 § 1 i 5 k.k., zatem słusznie sąd orzekający orzekł wobec D. M. przepadek na zasadzie art. 299 § 7 k.k.</p> <p>To, że wobec innych oskarżonych sąd I instancji nie orzekł takiego przypadku, wynika z odmiennych opisów czynów z art. 299 § 1 i 5 k.k. przypisanych pozostałym oskarżonym, i nie może świadczyć o nietrafności rozstrzygnięcia w części dotyczącej oskarżonej D. M..</p> <p>Podniesione w apelacji okoliczności dotyczące wysokości kwoty orzeczonego przypadku (które powinny stanowić zarzut błędu w ustaleniach faktycznych), nie są trafne: sąd orzekający pomniejszył wszakże kwotę orzeczonego przypadku korzyści o kwotę 1 500 000 złotych (str. 68 uzasadnienia wyroku), choć istotnie dokonane w tym przedmiocie wyliczenia nie są dostatecznie precyzyjne - o czym jeszcze poniżej.</p>		
Wniosek		

<p>Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonej ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Nietrafność zarzutu uczyniła bezzasadnym wniosek skarżącego.</p>		
<p>3.7.</p>	<p>Obrońca oskarżonej D. M.: zarzut błędu w ustaleniach faktycznych.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Ustalenia faktyczne dotyczące udziału oskarżonej D. M. w obrocie środkami pochodzącymi z przestępczej działalności oraz świadomość oskarżonej w tym zakresie, poczynione zostały na bazie poprawnie ocenionego materiału dowodowego.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonej ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		

<p>Bezasadność zarzutu uczyniła nietrafnymi wnioski skarżącego.</p>		
<p>3.8.</p>	<p>Apelacja obrońcy oskarżonego A. M.: zarzut obrazy przepisów postępowania - art. 7 k.p.k.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Wbrew zdaniu skarżącego, sąd orzekający dokonując oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności powołanych w apelacji wyjaśnień oskarżonego A. M., wyjaśnień współoskarżonych C. R. i J. R., jak również zeznań świadków E. G. i A. Z., nie wykroczył poza ramy swobodnej oceny dowodów zakreślone zasadą z art. 7 k.p.k.</p> <p>Powołane w motywach apelacji fragmenty relacji wymienionych osób, sprowadzają się do wsparcia zdania skarżącego o braku świadomości oskarżonego A. M. o przynależności do zorganizowanej grupy przestępczej, natomiast nie może wynikać z tych cytatów wniosek, jakoby sądowa ocena tych dowodów nie spełniała wymogów z art. 7 k.p.k.</p> <p>Sąd orzekający wskazał bowiem przyczyny, dla których określone relacje ocenił jako wiarygodne, a inne jako nieprzekonujące, a rzeczowe argumenty wskazane w uzasadnieniu wyroku (str. 41-42, 44-46, 54, 59), zasługują na aprobatę.</p> <p>Słusznie natomiast, w kontekście oceny wyjaśnień oskarżonego C. R., skarżący zwrócił uwagę</p>		

<p>na niekonsekwentne uniewinnienie oskarżonego W. K. od zarzutu z art. 258 § 1 k.k., co stało się jednym z powodów uchylenia zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonego W. K..</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego A. M..</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Nietrafność zarzutu uczyniła bezzasadnym wniosek skarżącego.</p>		
<p>3.9.</p>	<p>Apelacja obrońcy oskarżonego A. M.: zarzut obrazy prawa materialnego.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd orzekający, na bazie poprawnie ocenionego materiału dowodowego, dokonał celnych ustaleń faktycznych odnośnie czynu z art. 258 § 1 k.k. przypisanego oskarżonemu A. M..</p> <p>Zastrzeżenia skarżącego, jak to już wyżej wskazano, dotyczą kwestii świadomości oskarżonego w zakresie uczestnictwa w grupie przestępczej, w związku z tym powinny w zasadzie stanowić podstawę do formułowania zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych,</p>		

a nie zarzutu obrazy prawa materialnego.

Sąd orzekający poczynił w tym przedmiocie trafne ustalenia, poprawnie wskazując dlaczego przyjął świadomość oskarżonego co do udziału w grupie, a zaprzeczenie oskarżonego ocenił jako "formalne": str. 59 uzasadnienia zaskarżonego wyroku.

Szczegółowo i zasadnie wskazano przyczyny, dla których przyjęto popełnienie przez poszczególnych oskarżonych, w tym i oskarżonego A. M., czynów z art. 258 § 1 k.k. (str. 60-61 uzasadnienia wyroku).

Zróznicowany sposób działania i pozycja w grupie, tłumaczą dlaczego odmienna była wiedza poszczególnych członków grupy tak o jej składzie osobowym, jak i szczegółach przestępczego procederu.

Charakter poczynañ oskarżonego A. M. - prowadząc usługi transportowe zajmował się przewozem paliwa będącego przedmiotem przestępstwa, nie wymagał od niego pełnej wiedzy o działalności całej grupy. Jednocześnie trafnie ustalone okoliczności w jakich dochodziło do transportu paliwa i osiąganego przez oskarżonego pokaźnego zysku, stoją na przeszkodzie przyjęciu za wiarygodne twierdzeń oskarżonego A. M., że w jego przypadku była to zwykła działalność gospodarcza wykonywana na zlecenie oskarżonych J. R. i C. R..

Nie można przy tym podzielić zdania skarżącego o przeprowadzonej przez sąd orzekający błędnej wykładni znamienia zorganizowanej grupy przestępczej. Oczywiście nie jest wystarczający sam

<p>fakt udziału w przestępczej działalności co najmniej trzech osób, bądź ograniczenie kręgu sprawców do zleceniodawcy i zleceniobiorcy. Jednak odnosząc się do realiów przedmiotowej sprawy, sąd orzekający właściwie wskazał powody przyjęcia istnienia tak struktury organizacyjnej, jak i świadomości poszczególnych sprawców co do ich udziału w zorganizowanej grupie przestępczej.</p> <p>Nie zachodzą też w przedmiotowej sprawie przesłanki uzasadniające odstępianie od ugruntowanej już linii orzeczniczej, w zakresie ustalenia okresu przedawnienia karalności, w sytuacji zmiany stanu prawnego przed upływem okresu przedawnienia obowiązującego w chwili popełnienia przestępstwa - niezależnie od wagi argumentów podniesionych w końcowym piśmie procesowym obrońcy oskarżonego.</p>		
Wniosek		
Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego A. M..	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Bezzasadność zarzutu uczyniła nietrafnym wniosek skarżącego.		
3.10.	Apelacja obrońcy oskarżonego P. M.: zarzut obrazy przepisów postępowania - art. 2 § 2 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k. i art. 424 § 1 pkt 2 k.p.k.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

<p>Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Przede wszystkim zauważyć wypada, że skarżący formułując zarzut obraży przepisów postępowania, powołał normy określające podstawowe zasady procesu karnego, nie wskazując już jakie konkretne przepisy precyzujące te zasady miałyby zostać naruszone w toku rozpatrywanego postępowania sądowego.</p> <p>Stwierdzić więc wystarczy, że sąd I instancji przeprowadził wyczerpujące postępowanie dowodowe, a dokonując oceny zebranego materiału dowodowego w niczym nie wykroczył poza granice swobodnej oceny dowodów określone normą art. 7 k.p.k.</p> <p>W motywach zaskarżonego wyroku rzetelnie wskazano, dlaczego po stronie oskarżonego P. M. przyjęto umyślność w popełnieniu przypisanego mu czynu z art.258 § 1 k.k. - str. 57-58 uzasadnienia wyroku.</p> <p>Już z treści wyjaśnień samego oskarżonego P. M., zbieżnych z wyjaśnieniami oskarżonego C. R., jasno wynika rola oskarżonego P. M. w przestępczym procederze kierowanym przez oskarżonego K. T.. Pozyskiwanie przez oskarżonego P. M. podmiotów gospodarczych i osób które wykorzystywane były do firmowania kupna paliwa na Łotwie i w Niemczech, wpłacanie przez oskarżonego pieniędzy na konta wykorzystywane później do płatności rafineriom, charakter kontaktów P. M. z oskarżonymi C. R. i J. R., a także rozliczanie się P. M. z oskarżonym K. T.,</p>	

to w sumie okoliczności które z nieodpartą logiką wskazują na świadomość oskarżonego P. M. co do udziału w zorganizowanej grupie przestępczej.		
Wniosek		
Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Nietrafność zarzutu uczyniła bezzasadnym wniosek skarżącego.		
3.11.	Apelacja obrońcy oskarżonego P. M.: zarzut błędu w ustaleniach faktycznych w zakresie czynu przypisanego oskarżonemu.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Na bazie poprawnie przeprowadzonej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego poczyniono celne ustalenia faktyczne co do udziału oskarżonego P. M. w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez K. T..		
Wniosek		
Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie	# zasadny # częściowo zasadny	

sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.	# niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Nietrafność zarzutu uczyniła bezzasadnym wniosek skarżącego.		
3.12.	Apelacja obrońcy oskarżonego P. M.: zarzut naruszenia przepisu § 22 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zgodnie z § 21 Rozporządzenia MS z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie tego rozporządzenia (1 stycznia 2016 r.), stosowało się przepisy dotychczasowe, czyli normy Rozporządzenia MS z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Postępowanie sądowe w Sądzie Okręgowym rozpoczęte zostało na rozprawie 18 kwietnia 2013 r Przepisy Rozporządzenia MS z 28 września 2002 r. określały stawki za obronę z urzędu również takie jak w ostatnim Rozporządzeniu MS z 3 października 2016 r. w		

<p>sprawie ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.</p> <p>W związku z tym odpowiednie jest zasądzone w zaskarżonym wyroku wynagrodzenie za obronę z urzędu udzieloną przez obrońcę oskarżonego P. M..</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt 33 poprzez zasądzenie kosztów obrony zgodnie ze stawkami określonymi w Rozporządzeniu MS z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Nietrafność zarzutu uczyniła bezzasadnym wniosek skarżącego.</p> <p>Natomiast zgodnie ze stawkami określonymi w Rozporządzeniu MS z 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, zasądzić należało na rzecz obrońcy z urzędu oskarżonego P. M. - adw. A. B., wynagrodzenie za obronę udzieloną w postępowaniu odwoławczym do czasu ustanowienia kolejnego obrońcy.</p>		
<p>3.13.</p>	<p>Apelacja obrońcy oskarżonych C. R. i J. R.: zarzut rażącej niewspółmierności wymierzonych oskarżonym kar łącznych 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Ponieważ zarzut skarżącego skierowany był jedynie w odniesieniu do wymiaru kar łącznych pozbawienia wolności, a wnioski tej apelacji obejmowały także kary jednostkowe, stwierdzić trzeba, że zarówno wymierzone oskarżonym kary jednostkowe pozbawienia wolności, jak i kary łączne pozbawienia wolności, nie są karami cechującymi się rażąco surowością wymagającą złagodzenia ich wymiaru.</p> <p>Wymiar kar pozbawienia wolności określony oskarżonym C. R. i J. R. jest bowiem racjonalny, uwzględnia w odpowiednim stopniu dyrektywy wymiaru karu określone w art. 53 k.k.</p> <p>Otóż wysoki jest stopień winy oskarżonych C. R. i J. R. co do każdego z przypisanych im czynów.</p> <p>Oskarżeni C. R. i J. R. w przestępczej strukturze kierowanej przez oskarżonego K. T. zajmowali znaczące pozycje - obaj byli osobami bezpośrednio wykonującymi polecenia K. T., organizowali oraz w zakresie ustalonego podziału zadań także kierowali poczynaniami innych członków grupy.</p> <p>Przedmiotem ich przestępczej działalności były dokumenty dotyczące transakcji o wielomilionowej wartości, zaś poczynania oskarżonych nie ograniczały się do terenu kraju, lecz sięgały Niemiec, Łotwy i Czech.</p> <p>Z tych względów uwypuklone w apelacji obrońcy okoliczności</p>	

łagodzące, w postaci ostatecznego przyznania się obu oskarżonych do winy, przedstawienia na czym miała polegać zarówno ich działalność, jak i poczynania pozostałych osób, wyrażona przez nich skrucha oraz uprzednia niekaralność oskarżonego J. R., znalazły już wystarczające odzwierciedlenie w wymierzonych im karach jednostkowych, a także w niezbyt surowym wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności.

Wymierzenie kar pozbawienia wolności w wymiarze wskazanym w apelacji, nie tylko nie uwzględniałoby przedstawionego wyżej wysokiego stopnia winy oskarżonych, ale również uniemożliwiłoby osiągnięcie celów kary w zakresie jej społecznego oddziaływania.

Wniosek

Wniosek o:

złagodzenie wymiaru kar pozbawienia wolności - za czyn z art. 258 § 1 k.k (pkt II aktu oskarżenia i pkt 7 zaskarżonego wyroku) do 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, a za czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. (pkt IV aktu oskarżenia i pkt 2 zaskarżonego wyroku) do 9 miesięcy pozbawienia wolności oraz o:

wymierzenie za wskazane czyny kary łącznej po 1 rok i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 3 letni okres próby.

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Nietrafność zarzutu uczyniła bezzasadnym wniosek skarżącego w odniesieniu do obu oskarżonych.	
---	--

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
<p>Wyrok Sądu Okręgowego w całości w zakresie dotyczącym oskarżonych C. R., J. R., A. M. i P. M..</p> <p>Odnośnie oskarżonego K. T. za wyjątkiem wysokości kary grzywny.</p> <p>Co do oskarżonej D. M. ze zmianą dotyczącą wysokości równowartości korzyści z przestępstwa.</p> <p>W przypadku tej oskarżonej utrzymano wyrok w mocy także w zakresie orzeczenia o karze pozbawienia wolności i karze grzywny, uznając za niezasadny zarzut apelacji prokuratora zmierzającej do podwyższenia do 3 lat wymiaru kary pozbawienia wolności, a kary grzywny do 800 stawek dziennych po 1000 złotych stawka.</p>	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Trafność rozstrzygnięć Sądu I instancji.	
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany

<p>Zmieniono zaskarżony wyrok w części dotyczącej oskarżonego K. T. w zakresie kary grzywny za czyn z pkt 4 zaskarżonego wyroku, i w konsekwencji także w zakresie kary łącznej grzywny - poprzez podwyższenie do 500 liczby stawek dziennych grzywny.</p> <p>W części dotyczącej oskarżonej D. M. dokonano zmiany zaskarżonego wyroku w pkt 30 poprzez orzeczenie przypadku równowartości korzyści z przestępstwa z art. 299 § 1 i 5 k.k. w wysokości 12 168 823,90 złotych.</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	
<p>Odnośnie wysokości kary grzywny wymierzonej oskarżonemu K. T., zmiana zaskarżonego wyroku jest rezultatem częściowej zasadności odpowiedniego zarzutu apelacji prokuratora.</p> <p>Co do zmiany pkt 30 wyroku w części dotyczącej orzeczonego wobec oskarżonej D. M., na mocy art. 299 § 7 k.k., przypadku równowartości korzyści z przestępstwa, kwota przyjęta w zaskarżonym wyroku jest wygórowana zaś ustalenia faktyczne sądu orzekającego w tym przedmiocie nie są dostatecznie precyzyjne.</p> <p>Otóż mieć trzeba na względzie, że nieruchomości w Z. (sprzedaż której była końcowym etapem cyklu kupna i sprzedaży różnych nieruchomości za środki uzyskane z przestępczej działalności opisanej szczegółowo w pkt XVIII aktu oskarżenia), sprzedana została za 14 174 280, 75 zł.</p> <p>Od tej sumy 6 % (850 456,85 zł) stanowiła prowizja dla świadka Z. W., zatem kwota uzyskana przez oskarżoną ze sprzedaży nieruchomości w Z. to</p> <p>13 323 823,90 zł.</p> <p>Dokonano także obrotu trzema mniejszymi działkami: w kwotach 285 000 zł, 30 000 zł i 30 000 zł (łącznie 345 000 zł).</p> <p>W sumie oskarżona uzyskała 13 668 823,90 zł, od której to kwoty odjąć należy 1 500 000 zł.</p> <p>Zatem równowartość korzyści majątkowej uzyskanej przez oskarżoną D. M. z przestępstwa z art. 299 § 1 i 5 k.k. wyniosła 12 168 823,90 zł, co wymagało stosownej</p>	

korekty kwoty wskazanej w pkt 30 zaskarżonego wyroku.

Jedynie dla porządku zaznaczyć wypada, że jest to znacznie mniej niż sugerowane w uzasadnieniu apelacji obrońcy oskarżonej 13 870 228,34 zł.

1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia	
5.3.1.1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia	
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia	
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
5.3.1.4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia	
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	

1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	Zgodnie ze stawkami określonymi w Rozporządzeniu MS z 3 października 2016r. w sprawie ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, zasądzono na rzecz obrońcy z urzędu oskarżonego P. M. - adw. A. B., wynagrodzenie za obronę udzieloną w postępowaniu odwoławczym do czasu ustanowienia kolejnego obrońcy.	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
	O kosztach sądowych postępowania odwoławczego orzeczono na zasadzie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k., obciążając nimi oskarżonych, za wyjątkiem oskarżonego W. K. co do którego zaskarżony wyrok uchylono a sprawę przekazano do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Katowicach.

7. PODPIS
SSA Wojciech Paluch SSA Marek Charuza SSA Piotr Pośpiech

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca osk. K. T. - adw. A. K.	

Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Orzeczenie o winie oskarżonego oraz wymiarze kary pozbawienia wolności.	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.12. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	2
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego K. T. - adw. P. O.
Rozstrzygnięcie, rozstrzygnięcia	Orzeczenie o winie oraz o wymiarze kary.

ustalenie, którego dotyczy apelacja			
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli		

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.13. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	3	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonej D. M. - adw. D. K.	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu I instancji w części dot.oskarżonej D. M.	

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.14. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	4	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonej D. M. - adv.. K. W.	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Orzeczenie o winie oskarżonej.	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść	# w całości	

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,		

	jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana

1.15. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	5		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego A. M.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rozstrzygnięcie o winie z pkt 7 zaskarżonego wyroku.		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.16. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	6		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego P. M.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rozstrzygnięcia z pkt 18,32 i 33 zaskarżonego wyroku		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.17. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	7	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonych C. R. i J. R.	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rozstrzygnięcie w przedmiocie wymiaru orzeczonej kary pozbawienia wolności	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana